

Дзіцячы мастацтва

ОРГАН МІНІСТРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

год выдання 31-ы
№ 2 [1743]

Пятніца, 4 студзеня 1963 года.

Цана 4 кап.

ПАРТЫЯ КЛАПОЦЦА, ПАРТЫЯ ВЕРЫЦЬ

НА АДКРЫТЫХ ПАРТЫЙНЫХ СХОДАХ У ТВОРЧЫХ САЮЗАХ

СЦЯГ САВЕЦКАГА МАСТАЦТВА

Выступаючы на партыйным сходзе беларускіх мастакоў, прысвечаным абмеркаванню матэрыялаў нядаўняй сустрэчы кіраўнікоў партыі і ўрада з дзеячамі літаратуры і мастацтва, адзін са старэйшых беларускіх мыванісцаў Л. Лейтман успомінуў, як соран гадоў назад тагачасныя матры абстрактнаму намякаліся, калі ён прызнаваўся, што нічога не разумее ў іх «наватарскіх карцінах». «Не дарос!» — адазвалялі яны маладую мастаку.

— Мінула сорак гадоў, — расказвае Л. Лейтман, — а я і сёння часам чую тое самае: не разумееш — значыць не дарос да разумення новага! Цінава — колькі ж гэта трэба «расці» нават мастаку-прафесіяналу, каб нешта зрамаць у абстрактных апусах?

— Хіба можна назваць мастацкі твор, які нічога не нясе? — пытае Л. Лейтман. — А прыхільным так званата «левага мастацтва» я называю ўласціва адмаўляючы змест у жывапісе і скульптуры. Змест у творках выяўленчага мастацтва яны лічаць «літаратурнай». Змест — гэта, маўляў, клопат літаратуры, тэатра, кіно, а жывапіс — вышэй зместу, жывапіс гаворыць спалучаным колерам і лініям. Ці ж надобныя сцягджанні — не замах на лепшыя традыцыі рускага класічнага, савецкага і наогул сусветнага жывапісу, які заўсёды абуджаў думку, адлюстроўваў рэчаіснасць, клікаў да барацьбы?

З. Азгур, які ўдзельнічаў у сустрэчы кіраўнікоў партыі і ўрада з дзеячамі літаратуры і мастацтва і зрабіў на сходзе даклад аб гэтай сустрэчы, а таксама В. Волнаў і іншыя старэйшыя мастакі, на памяці якіх уся гісторыя савецкага мастацтва, падкрэслілі, што ў творчасці сучасных абстрактністаў няма ніякіх адрыўцаў і пошукаў. Называючы іх наватарамі, лічаць, што яны адрыўцаў новую старонку ў гісторыі выяўленчага мастацтва, клічуць абстрактнізмам паўтарыта на самай справе задзірліва і паўнацінава даўнаціна, спрабуючы ажыцьцявіць тое, што даўно ўжо асуджана і выкінута на смецішчы.

Удзельнікі сходу з глыбокім задавальненнем адзначылі, што беларускае выяўленчае мастацтва заўсёды знаходзілася і знаходзіцца на правільным, рэалістычным шляху.

— Нас можна абываваць у недастатковым майстэрстве, у неглыбокім адлюстраванні жыцця, — сказаў Я. Зайцаў. — Гэта, безумоўна, вялікі недахоп, які мы павінны атужыць намаганні пераадолаваць. Але мы заўсёды былі, ёсць і застаёмся рэалістамі. І хоць знаходзіліся людзі, якія дарослі нас гэтым, мы не прымаем іх дакоры і ганарымы тым, што цвёрда і паліяднона адстаялі пазіцыі сацыялістычнага рэалізму ў сваёй творчасці.

Я. Зайцаў лічыць, аднак, шноднымі і непатрэбнымі адхіленні ў бок фармалістычных пошукаў, што выяўляюцца, на яго думку, у творчасці некаторых маладых беларускіх мастакоў.

— Не трэба ярыноў, — гаворыць Я. Зайцаў, — але не трэба і замоўчваць памылкі там, дзе яны ёсць.

З. Азгур, В. Волнаў, В. Міхеева, А. Гугель таксама лічаць, што ў апошніх работах асобных маладых мастакоў аддаецца даніна фармалізму, наглядзецца халодная манернасць.

— Барачыцца з абстрактнізмам, фармалізмам і іншымі чужымі сацыялістычнаму мастацтву правамі зусім не азначае абароны дагматызму, які ўсталяваўся ў часы культуры асобы, — сказаў малады скульптар А. Анкейчык. — Тут правільна адзначалася, што беларускае выяўленчае мастацтва здаровае, рэалістычнае і не трэба заўзятла вышукваць у ім таго, чаго ў ім няма.

Я. Тарасікаў выказаў ініцыятыву ініцыятыву ініцыятыву адноснамі да прыкладнага мастацтва, а часам і ідэйным выхаваннем маладых мастакоў.

Я. Тарасікаў выказаў ініцыятыву ініцыятыву адноснамі да прыкладнага мастацтва, а часам і ідэйным выхаваннем маладых мастакоў.

Усе нашы пошукі і ідэі і ідэі ў рэалістычнага рэалізму — металу, які адкрывае для пошукаў найшырэйшыя магчымасці. Ад Лакіцкіна да Сар'яна — вось дыяпазон рэалізму нашых дзён. Які многа тут можна знайсці, які многа тут неадкрытага, нескрытансанага.

— Абстрактнізм і фармалізм, на наша шчасце, не пагражаюць здароваму асяродку беларускіх мастакоў, — адзначаў А. Бембель. — Але гэта, вядома, зусім не значыць, што мы не павінны зрабіць для сабе вельмі сур'ёзных вывадаў з апошніх указанняў партыі. Паглядзеце нашу апошнюю выставку. На ёй не цяжка заўважыць, што многа работ напісаны на нізкім прафесіянальным узроўні, для іх характэрны дылетантызм, дробнацінасць.

У дакладзе З. Азгура таксама было выказана ініцыятыва ў адносінах апошняй рэспубліканскай выставкі. З. Азгур лічыць гэтую выставку нехарактэрнай для Саюза мастакоў Беларусі. Буйнейшыя яе недахоп, на думку дакладчыка, адсутнасць яры выказанага грамадзянскага пафасу ў большасці выяўленчых твораў, падкрэслена інтымнасць многіх работ, слабы ўдзел у выставцы мастакоў старэйшага пакалення.

Востра крытыкаваў на сходзе стан мастацтвазнаўства ў краіне наогул і ў рэспубліцы ў прыватнасці.

— Іменна невысокі ўзровень тэарэтычнай думкі, негрунтоўнасць нашай мастацкай крытыкі, іе павольны адносіны да жывой практыкі выяўленчага мастацтва абумовілі наўсцяж адстаўку поглядаў на месца жывапісу, скульптуры, графікі ў жыцці і барацьбе народа за свабоду і незалежнасць грамадства. Тэарэтычнае абмежаванасць прыводзіць да бязлітаснага паніяццва рэалізму і натуралізму, да таго, што мы часам абываваем натуралістычным творам, у якіх ніякага натуралізму няма, а ёсць слабая прафесіянальнага мастацтва, няўменне глыбока праініцыятыву ў вора.

На сходзе было выказана шмат цінных думак аб далейшым умяшчэнні сувязі выяўленчага мастацтва з жыццём. А. Анкейчык гаварыў аб неабходнасці больш шырокага азімаення народа з дацягненнем класічнага і сучаснага выяўленчага мастацтва.

— Заслугоўвае папроку тое, што мільёны людзей знаёмы з жывапісам толькі па нядаўніх копіях «Трох асінаў» і «Раніцы ў сасновым лесе».

З. Азгур, А. Бембель, Я. Зайцаў і іншыя адзначылі сур'ёзныя недахопы ў папулярнасці мастацка-мастацкай тэатра-сінфанічнай і балетнай творчасці ў нашай краіне. Мастацкі інстытут, Мінскае мастацкае вучылішча і іншыя навуковыя ўстановы крытыкаваліся за адрыў ад творчых саюзаў, за недахопы ў прафесіянальным, а часам і ідэйным выхаваннем маладых мастакоў.

Я. Тарасікаў выказаў ініцыятыву ініцыятыву адноснамі да прыкладнага мастацтва, а часам і ідэйным выхаваннем маладых мастакоў.

рылася на партыйным сходзе беларускіх мастакоў у шчырую і дзелавую размову аб далейшых шляхах развіцця нашага жывапісу, скульптуры, графікі, аб пераходах, якія трэба пераадолець. Удзельнікі сходу выказалі шчырую ўдзячнасць партыі і ўраду за клопаты, за давер, якія аказваюцца сёння працаўнікам мастацтва і літаратуры.

На сходзе выступіў з прамовай сакратар ЦК КПБ В. Ф. Шаўра.

Ул. МЕХАТ

ПІСАЦЬ БОЛЬШ, ПІСАЦЬ ЛЕПШ

І тыя, хто прысутнічаў на незабыўнай, сапраўды таварыскай сустрэчы кіраўнікоў партыі і ўрада з прадстаўнікамі мастацкай інтэлігенцыі краіны, і тыя, хто ведае аб гэтай сустрэчы толькі па газетных паведамленнях і з радыёперадач, — аднолькава перажываюць пацудоўнае ўражанне ад усяго гэтага. Удзячнасць нашай роднай Камуністычнай партыі за тое, што яна, глыбока зацікаўлена ў павышэнні развіцця савецкага мастацтва і літаратуры, пастаянна дапамагае пісьменнікам, кампазітарам, мастакам у іх творчасці прычыновымі заўвагамі, мудрымі парадамі і саборскімі пажаданнямі. З хваляваннем гаварылі пра гэтую неадзіную дапамогу члены беларускай кампазітарскай арганізацыі на сваім адкрытым партыйным сходзе. Удзельнікі сустрэчы ў Домернае прыемаў на Ленінскіх гарах, старшыня праўлення Саюза кампазітараў БССР Я. Цікоцін падрабязна расказаў прысутным, якой сардэчнай, жывой і шчырай была гутарка кіраўнікоў партыі з творчымі работнікамі і як востра ў часе яе стаяла пытанне аб барацьбе за ідэйную чысціню нашага мастацтва, за вернасць сацыялістычнаму рэалізму.

— Партыя да насця верыць у творчыя сілы савецкай інтэлігенцыі, — сказаў Я. Цікоцін. — Гэта сустрэча была яшчэ адным доказам такой глыбокай увагі ўдзячнасці партыі ў сваіх верных сябрах і памочніках.

Заклучачная частка даклада старшыні праўлення была прысвечана непарускай беларускай музыцы. Беларуская музыка моцная сваёй глыбока арганічнай сувяззю з народнымі вытокамі, з нашай сучаснасцю, з інтарэсамі народа. Аднак мы, адзначае Я. Цікоцін, вельмі мала пішам і да таго ж мала клопатліва аб павышэнні свайго майстэрства, таму часта памыляемся, шэрым творчыя няўданы.

Дакладчык выказаў незадавальненне тым, што ў асобных беларускіх опера-сінфанічнай і балетнай творчасці ўсё больш праініцыятыву джазавыя гучанні. Не згодзен ён і з тым, што некаторыя нашы кампазітары ў пагоні за арыгінальнасцю сваіх твораў пачынаюць на-

партыйным сходзе беларускіх мастакоў у шчырую і дзелавую размову аб далейшых шляхах развіцця нашага жывапісу, скульптуры, графікі, аб пераходах, якія трэба пераадолець. Удзельнікі сходу выказалі шчырую ўдзячнасць партыі і ўраду за клопаты, за давер, якія аказваюцца сёння працаўнікам мастацтва і літаратуры.

На сходзе выступіў з прамовай сакратар ЦК КПБ В. Ф. Шаўра.

Ул. МЕХАТ

столькі ускладняць і забываць іх асноўную меладычную лінію, што яна становіцца надуманай, як гэта здарылася ў некаторых песнях і месіах нават у сімфоніі Р. Бутвілюскага. Паводле слоў дакладчыка, поруч з ускладненасцю музычнай мовы гораў, яе вытанчанасцю, сустрапаюцца і такія з'явы, які прымятывам творчасці, а ішчы раз і поўная прафесіянальнае бездапаможнасць. Я. Цікоцін закрэўваў таксама пытанні аб узаемаадносінах традыцыі і наваўтварства, аб нашай музыказнаўчай і крытычнай думцы.

— Як у выяўленчым мастацтве павінен быць «мертвапіс», а жывапіс, — сказаў ён, — так і ў музыцы павіна быць не гукавая схема, а жывыя гукі.

Усе потым, хто браў слова ў спрэчках, адначасова вялікае значэнне памяталі сустрэчы, яе атамасферу дабрабытлівасці і шчырасці, пераходзілі прама да размовы на надзённыя «мясцовыя» тэмы, імкнуліся крытычна разабрацца ў асобных творчых справах.

Якія вынікі работы беларускіх кампазітараў за леташні год? Аб гэтым расказаў прысутным адказнік сакратар праўлення Я. Нісевич. Праўда, яго выступленне наслала хутчэй інфармацыйны характар (бегла, без глыбокага аналізу і разгляду пералічылі створаныя летас нашымі кампазітарамі творы розных жанраў). Але, тым не менш, яго даваў ўважлівае аб новых здыбках беларускай музыкі. Адначасова стала вядома, што асобныя кампазітары не выканалі сваіх творчых зобавязанняў і дагавораў і не напісалі ў вызначаны тэрмін твораў, галоўным чынам, буйных канцэртаў.

І. Нісевич сказаў, што хоць пэрсэра за апошні час створана лавод многа, аднак большасць іх не прывяліся ў народзе, не ўвайшлі ў музычны быт народных мас. Гэта вельмі крыўдна. Відэць, кампазітары рэспублікі працуюць яшчэ не ў поўную меру сваіх магчымасцей, не з поўнай аддачай творчых сіл і здольнасцей. Пра гэта гаварылі на сходзе таксама музыканты Я. Цікоцін, Д. Дубоўка, К. Сіпанцавіч, Б. Смольскі, Г. Глушчанка.

А. Багатыроў выступіў з нека-

тэарэтычнымі меркаваннямі аб стане сучаснай, у тым ліку савецкай музыкі. Ён сказаў, што заняпад буржуазнага мастацтва прывёў да падмены глыбокіх і здаровых чалавечых эмоцый нервознымі, хваравітымі перажываннямі. І ў сувязі з бурным росквітам тахнікі, атамнай энергіі на Захадзе нават існуе версія, быццам бы музыка ў наш час павіна быць нервозная, неспакойная, у ёй павінны пераважаць сутаргавыя рытмы і хуткія тэмпы. На жаль, нібыта і нашы кампазітары, закіляючыся пошукамі ў галіне фармы і тэрмінаў, забываюць пра змест твора, пра глыбокае адлюстраванне ўнутранага свету чалавека, які раскрываецца перш за ўсё праз багацце мелодыі.

Працягваючы ўважліва на сходзе гаворку аб прафесіянальным майстэрстве, К. Сіпанцавіч закрэўваў пытанне народнасці і папулярнасці музычных твораў.

Вда ў тым, што нашы кампазітары, як заўважыла К. Сіпанцавіч, яшчэ непатрабавальна ставяцца да сваёй творчасці. Яны часта прапаўняюць на праслухоўванне і абмеркаванне ў саюзе творы дужа слабыя, неадпрацаваныя і хочучы, каб на іх яшчэ таварышы выказвалі станоўчыя думкі. А некаторыя музыказнаўцы лічаць, што лепш адмаўчаць, чым крытыкаваць кампазітара і нажываць у яго асобе «ворага». Бо ісці супраць свайго сумлення і спяваць «дыферамбы» аўтару яшчэ больш непрастойна і прыкра. Восем чалавек на музычных серадах нашага саюза вельмі многа «вечных» маўчалінаў.

У асобных прамовах з трыгодай гаварылася пра выхаванне і падрыхтоўку новых кадраў музыкантаў у рэспубліцы. Хіба не павінен хваляваць той факт, што на яшчэ курсах кампазітарскага факультэта Беларускай кансерваторыі займаецца вельмі мала, гэта гаворыць пра тое, што мы не прыцягваем да кампазітарскай вучобы новых здольных людзей і слаба працуем з творчай моладдзю.

А. Ракава паведала аб грамадскай дзейнасці кампазітарскай арганізацыі, Д. Камініскі — аб музыка-выдавецкіх справах і прапагандае беларускай музыцы і прапагандае новай нотнай літаратуры і выканання твораў у публічных канцэртах.

Б. Смольскі і Г. Глушчанка крытыкавалі праўленне саюза за некалейнасць у рабоце за адсутнасцю ў нашай кампазітарскай арганізацыі сапраўднай творчай абстаноўкі і дружбы паміж яе членамі.

У спрэчках выступілі таксама народны мастак БССР З. Азгур, Г. Цітовіч, Л. Абадзінскі, Ю. Семіянак, М. Алаўцаў, П. Шырма.

Ва ўсіх прамовах, на партыйным сходзе ў Саюзе кампазітараў гучала агульная прычыновая думка — пісаць больш і лепш, пісаць пад сігнала рэалізму і народнасці, змагацца за высокую музычную культуру, якая дапамагае партыі, рабочаму класу і сялянству будаваць камуністычнае грамадства.

Г. ЗАГАРОДНІ.



Надценне і праца — гэтымі словамі лепш за ўсё можна было б ахарактарызаваць творчасць рацыяналізатара і вынаходніка, старшага майстра з мінскага завода «Кастрычніцкага рэвалюцыя» Уладзіміра Кончыца. За дзесяць гадоў старшыня майстар унёс трыццаць прапановаў на прадпрыемствах і станкабудаванні і прамысловасці і рэспублікі.

ПАКАЗ ФІЛЬМАЎ АБ КУБЕ

І студзеня г. спойнілася чацвёртая гадавіна з дня перамогі народнай рэвалюцыі на Кубе. У сувязі з гэтай знамянальнай датай у гарадах і вёсках Беларускай арганізацыі шырока паказ кінафільмаў, якія расказваюць аб барацьбе і жыцці свабодналюбівых кубінскага народа. Серод іх — хранікальна-дакументальны фільм «У рэвалюцыйнай Кубе», «Віва, Куба!» і іншыя.

Пра барацьбу гераічнага кубінскага народа за сваю свабоду і незалежнасць, пра перамогу кубінскай рэвалюцыі, пра ператварэнні ў краіне і гатунасць кубінскага народа. Серод іх — хранікальна-дакументальны фільм «У рэвалюцыйнай Кубе», «Віва, Куба!» і іншыя.

Пра барацьбу гераічнага кубінскага народа за сваю свабоду і незалежнасць, пра перамогу кубінскай рэвалюцыі, пра ператварэнні ў краіне і гатунасць кубінскага народа. Серод іх — хранікальна-дакументальны фільм «У рэвалюцыйнай Кубе», «Віва, Куба!» і іншыя.

У бліжэйшы час беларускія глядачы змогуць пазнаёміцца яшчэ з адной новай работай кубінскай кінамагарафістаў — мастацкім фільмам «Рэалізм 18». Гэта хвалюючая кінааважэнне пра мужнасць, смеласць і стойкасць кубінскіх сялян, якія змагаліся за свабоду і незалежнасць сваёй радзімы.

Р. ЗАЙЦАЎ.

У НОТНА-МУЗЫЧНАЙ

Нотна-музычная бібліятэка ў Мінску працуе ўсюго толькі некалькі год. Але яна заваявала любоў і павагу мінчан. У бібліятэцы ёсць ноты і партытуры класічнай сучаснай савецкай і зарубежнай музыкі, вялікі фонд падручнікаў і вучэбных дапаможнікаў. Да паслуг наведвальнікаў — фарэзіяны, праграмавікі. Бібліятэка мае калекцыю грамплацінак твораў савецкіх і замежных кампазітараў у выкананні вядомых артыстаў і музычных лектэраў.

Многія аматары музыкі карыстаюцца рэкамендацыйным спісамі, планами чытання, якія складаюцца работнікамі бібліятэкі. Так, напрыклад, малады рабочы хлебазавода № 1. Ялавой прымусіў да самаадукацыі на музыцы, кіруючыся планами бібліятэкі «З чаго пачаць». У кіназатраж і ўстава новага горада работнікі музычнай бібліятэкі праводзяць гутаркі аб творчасці савецкіх кампазітараў, робяць агляды новай літаратуры і музычных твораў. Па ініцыятыве бібліятэкі ў Мінску працуюць два ўніверсітэты музычнай культуры.

Я. КАРПОВІЧ.

НОВЫ СПЕКТАКЛЬ

Днямі Дзяржаўны рускі драматычны тэатр імя М. Горькага паказаў прэм'еру спектакля «Порытнікі птушкі» («Вернікі») на чорна-белым тэатры. Новае выданне мастака В. Кляшчэўскага. У спектаклі з'яўляюцца артысты Л. Былінская, С. Галуза, В. Захарав, Р. Качаткоў, І. Лакштанава, М. Сокал, І. Шаціла і іншыя.

Письменник и ЧАС

ПРА НАЗВУ свайго выступлення ў дыскусіі я скажу падзей. Пачну з літаратурных фактаў, якія падказалі мне і тэму гэтага артыкула, і крыху дзіўную назву.

Прачытаўшы драму Мікалая Гарульва «Калі любіш» («Полымя», № 7 за 1962 г.), я доўга раздумваў над тым, чаму яна мне не спадабалася. Здаецца ж, у п'есе адчуваецца подых нашага жыцця: ёсць барацьба маладога ўрача Івана Батурына, які знайшоў новы метад лячэння сляпых нерву, са старымі кансерватарамі, у тым ліку і са сваім бацькам, Міхаілам Аляксандравічам; ёсць рабочы, няўраўнаважаны Эмітрок, які ажырклен марай, становіцца рацыяналізатарам; урэшце, ёсць думка, што сёння мы павінны быць прычыновымі і праўдзівымі, паступаць так, як зрабіла наступніца музыкі Галіна, каханая Івана, сказаўшы яго сястры Волцы, што з яе ніколі не выйдзе сапраўдны піяністкі. У п'есе правільна расставлены ўсе ідэйныя акценты, усе кропкі над і.

Дык чаму ж тады, пазнаёміўшыся з драмай, чытач застаецца халодным і абывакам да лёсу яе герояў? Чаму нас па-сапраўднаму не хваляе лёс Галіны, калі яна, пакрыўдзана Волькай, трапляе пад аўтамабіль, губляе слых і потым, дзякуючы прапарату Івана, вярнуецца зноў?

Прызначна, спачатку думалася, што ўся справа — у штурчасці канфлікту, які будзеце на не сутыкненых характэраў, а не выпадковасці. Здавалася непраўдападобным супадзенне, калі ў Галіны пашкоджан менавіта той самы нерв, над лячэннем якога ёсць б'ёцца без выніку яе каханы. Такага не бывае ў жыцці... І тут жа прыходзіла контрдумка: не бывае? Чаму не бывае? Проста аўтар сілаю свайго мастацкага мыслення не прымуся мяне паверыць, што так магло быць. Проста, гаворачы словамі Хэмінгвэя праўда мастацтва ў М. Гарульва не стала крыху праўдзівей праўды жыцця.

І ўсё ж галоўны недахоп драмы «Калі лю-

КАБ З ПЕР'Я ВЫРАСТАПА ГАЛУБЫ!

РОЗДУМ МЕРКАВАНІ ПАЛЕМІКА

Адам МАЛЬДЗІС

біш» — не ў гэтым. Урэшце рэшт, і тое, што з-за штурчасці п'есы многія драматычныя сцэны п'есы ўспрымаюцца як маладраматычныя, і тое, што героі гавораць натуранальна, і многае іншае — усё гэта прыватнасці. Куды важней іншае. Героі драмы — проста сумныя, шчырыя людзі. Яны не паведалі ніякіх новага ні пра сабе, ні пра мяне, ні пра тых складаны і супярэчлівы свет, у якім мы жывём. Да вострыя чытацкага погляду п'еса, па сутнасці, не дабуляе зоркасці. Карыстаючыся кібернетычнай тэр-

міналогія, драму «Калі любіш» можна вызначыць як інфармацыйную расцягнутасць.

Каб быць зразумелым, мушу тут зрабіць невялікае адступленне ў галіну, дзе непаздзельна пануюць «фізікі». Вядома, у тэрміналогіі «фізікі» немагчыма таа дакладнасць вызначэнняў, якая існуе ў матэматыцы. Але, здаецца мне, і разглядаючы мастацкі твор, карысна прывесці некаторыя паралелі з дакладнымі навукамі.

«Бяцка» кібернетыкі Р. Вінер вызначыў яе як навуку аб кіраванні і камунікацыі (перадачы інфармацыі), без чаго не бывае і самога кіравання. Вызначэнне тры тыпы інфармацыі: карысна інфармацыя, інфармацыйнае расцягнутасць і інфармацыйны шум. Возьмем такі элементарны прыклад. Калі лібу 2 прыняць за карысную інфармацыю, то запіс 1+1 ужо будзе ў дачыненні да яе інфармацыйнай расцягнутасцю, а нуль у

запісе 1+0+1 — пабочным інфармацыйным шумам, пазаўважным услыхае зместу. Нешта аналагічнае заўважваецца і ў мастацтве. З пункту гледжання кібернетыкі мастацкі твор — гэта каментар, які ўключае ў сабе арылезнае інфармацыю (думкі, пацудоўны). Прытым і тут інфармацыя можа быць карыснай, інфармацыйнай расцягнутасцю, інфармацыйным шумам, і, часцей за ўсё, спалучэннем усёго гэтага ў адным непаўторным цэлым. Завершыце зноў да прыкладу. У дыялогу: — Ты мяне кахаеш? — Ах! Так, я кахаю цябе» апошнія тры словы з'яўляюцца калі інфармацыйнай расцягнутасцю, бо ўсё карыснае інфармацыя ўжо перададзена словам «так». Гукі ж «ах!» і «кахаю» — інфармацыйны шум, які мае выпадковы характар, інфармацыйнае дачыненні да далейняй карыснай інфармацыйнае сэнсу і нават адцягвае ад яе увагу. Інфармацыйнай расцягнутасцю можна таксама назваць вяртыцц адной і той жа тэмы ў сімфанічным творы, «агульны» месцы ў казках-карачэй кажуць, усё тое, што нам у вядома, што з'яўляецца паўтарэннем. Інфармацыйным шумам — скрыпленне крыскаў на канцэрце, алагічны набор гукіў — усё тое, што носіць выпадковы характар і не выражае сутнасці з'явы.

Спробавана кажуць, спрэчкі паміж «наватарамі» і «кансерватарамі» ў мастацтве — гэта, як звычайна польскі даследчык М. Мазур, спрэчкі паміж прыхільнікамі інфармацыйнага шуму і інфармацыйнай расцягнутасцю. «Малады» абываваецца «стары»; тое, што вы лішце, ужо даўно вядома, стала барадатым традыцыяй; твор павінен уяўляць сабой агулак карыснай інфармацыі, а для гэтага трэба пісаць леваніца, карыстача падтэкстаў, «старыя» ж пераходзяць у кантрактату; тое, што вы стараецца, вышчы агульнымі вершы, ваша прадметнае музыка і мадэрнісцкія палотны, пазаўважны услыхае сэнсу; за вашымі асацыяцыямі і падтэкстам, за вашымі словамі, гукамі, лініямі інама думкі. І ў падлецічным запале як адзін, так і другі бок вельмі часта забываюць пра асноўнае, пра тое, што каштоў-



Новы шырокаязрыны кіназатр «Белавенскі» ў гарадскім паселку Камінец Брэсцкай вобласці. Фота В. БУРАГА. (ВЕЛТА).

[Заканчэнне на 2-й і 3-й стар.]

НЕШТА БОЛЬШАЕ

Перад намі дэ- таль 5312. Рабо- чы назвалі яе «чарыяка». Інж- нер раскавае, у якіх пакутах дэ- таль на- раджаецца. Ён надыходзіць да электронага мікраскопу, уста- наўлівае дэталі, і мы перакон- ваемся, якая дакладнасць патрэ- ба пры яе апрацоўцы. Віткі спіра- лі ад аснавання да вяршыні ідуць з нарастаючым памерам. На ўлі- бяцца сотыя доля мікрона — мі- крона, які ў дваццаць разоў тан- чэйшы за звычайны волос.

КАБ ПРЫГАЖЭЛІ ГАРАДЫ І ВЁСНІ

У нашай рэспубліцы працуе на- ліная армія архітэктараў і пра- фесійных мастакоў. Па іх праектах з- будаваны многія гарады і рай- ныя цэнтры Беларусі. Адна з прыгожых гарадоў прыста- влена стала наша рэспубліка. Пра тое, чым жыць сёння ра- бочыя Мінска, раскажа нашы карэспандэнт старшыння праў- дынаў Саюза архітэктараў В. Ле- днін.

ЕСЦЬ падзеі, якія застаюцца ў чалавечай памяці на ўсё жыццё. Вось такіх падзеяў былі аянісны карабель. У параў- нанні з ім чалавек здаецца ледзь прыкметнай кропкай. Зробілі ўсе прыгатаванні да спуску ка- рабля на ваду. Шпінна і рап- там сурэл — сігнал да дзеян- ня! Карабель павольна сус- каецца на ваду... Урачысты, неза- быўны дзень для караблебудав- нікаў!

Ці былі раней станкі, падобныя да яго? Я пытаў пра гэта ў ча- лавека, які вымаў некалькі хві- лін назад бурна сустрапае ўсімі слова «перамога». Былі, вядома. Але станкам тым, вобразна гаво- рачы, не хапала розуму. Так, та- роўму, Станок здаваўся бездзя- лымым. Стой ля яго і бясконна ля ім сачы. Рабочы ля яго, нібы тая нянька. Закапырыла перада- ча — адразу ж спыняў станок. А цяпер...

Вось на поўным хаду «імяні- нік» — новы станок. Рухомая пла- та — стол, на якім прымацаваны звычайнай сталёвай балванка — плаўна, павольна, падыходзіць да фрэзы. Востры зуб уядаюцца ў метал. З меднай воронкі падаецца малочна-белая эмульсія. Праз ней- кае імігненне заблішчалі праёмы — пачалася выемка металу. Яшчэ не- калькі хвілін — і абязначаны абрысы шматкаляччатая паспярня. Крутыя сталыя дыск набывае форму закончанага паспярня...

Іван Іванавіч Кавецкі, член партыйнай камісіі па кантролю за якасцю прадукцыі, Забег і схваціў старшыню камісіі Міхаіла Ханіна за руку: — Хадзем у трэці механічны. Ад лабораторыі да цеха не большы мінуты халды. Па дарозе сустраў начальніка цэха інжынера Барыса Швабарова. Узялі і яго. Разам прыйшлі да рабочых. — Вось што... — хвалючыся, пачаў Іван Іванавіч, — нельга так... Дупкаеце брак. Дрэнька шліфуеце дэталі... Можна тэмпы за- нарта высока? Можна за доўгім рублем пагнацца?

Іван Іванавіч ведаў напаміць дэталі дваццаць другога вузла — колькі разоў трымаў іх у сваіх ру- ках. — Хлопцы, — сказаў ён шлі- фавальчыкам, — нягжа так. Сялішцеся. Калі вы хоча па- адзіна волос адхіліцеся ад чарыяка. Станок раней часу зносіцца. Хтосьці прабавяў запырчыць: — Мы і так стараемся, на нор- му часу не глядзім... Давялося весці хлопцаў на пля- цоўку, дзе толькі што скончыліся выпрабаванні, Іван Іванавіч наці- нуў на чырвоную кнопку. Станок ажыў. Усе ўважліва прыслухаліся. — Ненармальны шум... Вось яна, ваша недакладнасць, дзе дае сіле адчуць, — словы Івана Іван- авіча прагучалі перагнаўчана.

Хораў. — Рабочы чалавек — гас- падар свайго завода. Ён не можа быць аб'ектам да таго, што ро- біць. Мы гаворылі з Ханіным (ён старшын партыйнай камісіі) па кантролю за якасцю прадукцыі. У ад- голі пра Івана Іванавіча і Ула- дзіміра Хорава. Гаварылі пра мно- гія рабочыя кантраляры, што ўлі- бяцца за няякую-то і канарую на справу. За справу «у шырокім дэ- зыгнацыяў машаце». На заводзе дэ- зыгнацыяў машаце. На заводзе та- кія — армія. Калі хто дэвалі- савае выдатковае лішнюю энэ- ргію — рабочы чалавек спыняе яго, так нельга. Калі машыны- каляроўны метал выкарыстоўвае- ца не па прызначэнню — рабочы армія таксама спыняе: беражы на- родныя здабыткі! Калі ты хадзіш і зарукаеш брудныя рукі ў кі- шаці дэжыравы, табе абавязкова с- жаць: стоп! І выпягнуць на суд усяго калектыву.

Мы прыходзілі на завод ярка- апудні. На выпрабавальны пля- цоўкі сталі рабочыя. Маўклівы, засяроджаны твары. Не цяжка здагадацца: лодка чалавек у ва- дзе павядалення. З-за шліфавой перагародкі вышэй чалавек. Гды яго немалодка, а ўсімхаецца, як юнак.

Прыгатаюцца толькі што чу- тыя словы пра няньку. Тут нянька ідзін непатрэба. Аперыцыя пра- цываляе якіх-небудзь лятнаецца мінуты і станок не прасіў дапамогі ў гаспадары. Ён дзейнічаў сама- стойна, самастойна і разумна. Так! Нездарма было сказана слова «перамога»!

Міхаіл Ханін перагарнуў яшчэ адну старонку спыт- ка: — Рабочы кантралёр, зразу- меіне, — не проста рэвізор, той, што прыйдзе ў цэх і з мікрамет- рам у руках вывае кожную дэ- таль, а потым пералічыць і напіша акт: прыняў столькі, забракаваў столькі. Рабочы кантралёр гэта не прыёмчык і не бракер, рабо- чы кантралёр гэта нешта большае.

Уладзімір Антонавіч Пляшкewіч прыйшоў на брыгадны двор, калі там нікога яшчэ не было. «Што ж, пакуць зборцтва людзі, зайдзі на канюшню, папайка-люся, ці гатова цяглю».

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Навбліжаецца канец зме- рэння. З заводскіх варт вы- іждалі грузавыя станкіма аўтамабілі: адраўляецца гато- вая прадукцыя. Высокі, плыткія рабочы ў камбінезоне пады- шуў да адной з машын і ху- ценька залез у кузаў. Коль- кі хвілін ён разглядаў высо- кую, акантаваную жалезам скры- ну. Потым саскочыў на асфальт і пешта запысаў у бланкет.

Мне захацелася даведацца больш падрабязна пра на- раджэнне гэтага волата. Інжынер Міхаіл Ханін дастаў са стала звычайны вучнёўскі спыткік. Запысаў ў ім — свое- асаблівы летапіс перамогі, го- рды і дэпрятар Косіўскай шко- лы Станіслаў Ліхтаровіч. Няма та- кога ўчастка сельскагаспадарчай вытворчасці, якім бы не цікавіўся гэты чалавек. Яго можна ўбачыць і ў полі, і на ферме, і ў рамонтнай майстэрні. Ён умее пагутарыць з людзьмі, параніць, паматчы.

Пачынала дзень. Неўзабаве да канюшні пачалі збірацца калгасні- кі. Адны ішлі малаціць, другія — вазіць угнаенні, трэція — куды па- шле брыгадзір. Уладзімір Ан- тонавіч вітаецца з імі як з даўнімі знаёмымі.

Праз колькі часу мясіцы той нельга было назваць. Настаўнікі і вучні абгародзілі прыкулюную пло- шчу, пасадзілі драўніны, зрабілі лаўкі. Цяпер тут — любя паг- лядзеці! — прыгажосць, чысціня і парадак!

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Гомельскае музычнае вучылішча імя Н. Ф. Сакалоўскага — адно са старэйшых у рэспублі- ке. Нядаўна яму споў- нілася 30 год. За гэ- тых час вучылішча вы- пусціла сотні спецыя- лістаў. Яго выпускнікі пра- цуюць у многіх музы- чэскіх рэспублікі, вуча- цца ў кансерваторыях, выступаюць як музы- кенты-выканавы.



Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

ПА ПРАЕКТАХ МАЛАДЫХ Вуліцы Пушкіна, Гершма- ская, Плянёрская. На гэтых ву- лічках вуліцы па праектах ма- лодага архітэктара А. Кур- рэвіч вырасіць новыя шмат- вярховыя дамы. Па яго мні- нніе аблічча г. Крчэва.

СТУДЫЯ МАЛЮНКА І АНАВА- РАВА Пры Доме архітэктараў пра- цуюць студыя малюнка і анава- рава. У ёй займаюцца калі трыва- чалавек. Сярод іх — архітэ- ктары, інжынеры, праекціроў- нікі. Кіруе студыяй мастак Іван Стасевіч. Нядаўна студыяны выяздзілі на з'езд у вёскаві- кавыя сталцы. Часта іх можна ба- тачы з эцюдынамі на вуліцах па- шых Мінска.

ПЛАН НОВАГА ВАЖАВЫСКА Вёска новага гарадскога тэ- лу — вась тэма гаворкі на ад- ным з паслядзяўняў праўдынаў Саюза архітэктараў, якое аб- лёсва ілданна. Плянроўна Ва- жавыска тэрытарыяльнага в- творчага калгаса-саўгаспастаў утварэння (праект А. Васі- цына) зашкаліла архітэктараў. У плане прагледжаны пабуды- ва прыгожых жылных будына- каў, магазінаў, грамадскіх устано- ваў, кінатэатраў і клубу. Архі- тэктары намяцілі пабудову 55 на- селеных пунктаў, замест існуючых 375.

НА ВЫСТАЎЦЫ У МАСКВЕ «Індустрыяльныя будытныя жылныя і грамадскіх буды- наў» — так называецца Усеаза- ная выстаўка ў Маскве, якую праводзіць Саюз архітэктараў СССР. Удзельнічаюць на вы- стаўцы і беларусыя архітэктары. Яны прапанавалі прыемны жылота дома з буйных аб'ём- ных элементаў, буйнага панель- нага жылота дома з бяспэцна- кінатэатраў і клубу. Архі- тэктары намяцілі пабудову 55 на- селеных пунктаў, замест існуючых 375.



Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

НА ВЫСТАЎЦЫ У МАСКВЕ «Індустрыяльныя будытныя жылныя і грамадскіх буды- наў» — так называецца Усеаза- ная выстаўка ў Маскве, якую праводзіць Саюз архітэктараў СССР. Удзельнічаюць на вы- стаўцы і беларусыя архітэктары. Яны прапанавалі прыемны жылота дома з буйных аб'ём- ных элементаў, буйнага панель- нага жылота дома з бяспэцна- кінатэатраў і клубу. Архі- тэктары намяцілі пабудову 55 на- селеных пунктаў, замест існуючых 375.

Калі б нам выпадкова ў спадарожнікі трапілі- ся вась такія бездэкорныя правільныя Іван ды Галіна, мы, відаць, ад палязнага выйхулі б і скі- віды. І не толькі таму, што яны гавораць ры- тарычнымі перыядамі і нават у каханні прыно- сця бэзгра чалавечай цэліні [Іван, Мы ж ка- хаем адно аднаго, Галіна, Кахаем... А што тае бэды педуаюцца пра мяне? Іван, Няхай д- маюць, што хочыць. Ты — мая жонка — і г. д.]. А галюшым чынам, таму, што ўсе гэта ўжо было. Было і ў газетных артыкулах, і ў радыёперада- чы, і ў рамане ды п'есах, вядома, не першае гатуку. Мікалай Герульвіч напісаў вельмі тра- дыцыйную п'есу, дзе тое, што матэматыкі на- зываюць карыснай інфармацыяй, патанеа ў моры ін- фармацыйнага расцягнутасці.

Для мастацкіх агітбрыгад Бе- ларусі Рэспубліканскі Дом на- роднай творчасці падрыхтаваў новыя прыкладныя сцэнарыі і тэатралізаваныя агляды «У нас я Нарачь», «Прынамскі край», «Дружба». «У шырай- працы наша шчасце». У іх шы- рока выкарыстаны сучасныя са- рвецкія і народныя песні і танцы, частушкі, прыказкі.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

НА ВЫСТАЎЦЫ У МАСКВЕ «Індустрыяльныя будытныя жылныя і грамадскіх буды- наў» — так называецца Усеаза- ная выстаўка ў Маскве, якую праводзіць Саюз архітэктараў СССР. Удзельнічаюць на вы- стаўцы і беларусыя архітэктары. Яны прапанавалі прыемны жылота дома з буйных аб'ём- ных элементаў, буйнага панель- нага жылота дома з бяспэцна- кінатэатраў і клубу. Архі- тэктары намяцілі пабудову 55 на- селеных пунктаў, замест існуючых 375.

СЦЭНАРЫІ ДЛ ЯГІТБРЫГАД

Для мастацкіх агітбрыгад Бе- ларусі Рэспубліканскі Дом на- роднай творчасці падрыхтаваў новыя прыкладныя сцэнарыі і тэатралізаваныя агляды «У нас я Нарачь», «Прынамскі край», «Дружба». «У шырай- працы наша шчасце». У іх шы- рока выкарыстаны сучасныя са- рвецкія і народныя песні і танцы, частушкі, прыказкі.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

Уладзімір Антонавіч абступілі з усіх бакоў. Апошняя нявіны людзі слухалі па радыё, а вась пацуду чалавек, які не толькі сказа, але і растлумачыць, — ішная справа.

НА ВЫСТАЎЦЫ У МАСКВЕ «Індустрыяльныя будытныя жылныя і грамадскіх буды- наў» — так называецца Усеаза- ная выстаўка ў Маскве, якую праводзіць Саюз архітэктараў СССР. Удзельнічаюць на вы- стаўцы і беларусыя архітэктары. Яны прапанавалі прыемны жылота дома з буйных аб'ём- ных элементаў, буйнага панель- нага жылота дома з бяспэцна- кінатэатраў і клубу. Архі- тэктары намяцілі пабудову 55 на- селеных пунктаў, замест існуючых 375.

КАБ З ПЕР'Я ВЫРАСТАЛІ ПАЛУБЫ!

Іван. Пры чым жа тут Волька? Галіна. Такія ўжо падлеткі, як яна, прывяко- юць патроху да думкі, што менавіта яны павінны займацца мастацтвам. Потым церпяць няудачу за няудачай і бясконна (і) скардзяцца на свой лёс ды шукаюць сваіх ворагаў сярод сумленных людзей, якія казалі ім праўду. І г. д. і г. д.

Іван. Пры чым жа тут Волька? Галіна. Такія ўжо падлеткі, як яна, прывяко- юць патроху да думкі, што менавіта яны павінны займацца мастацтвам. Потым церпяць няудачу за няудачай і бясконна (і) скардзяцца на свой лёс ды шукаюць сваіх ворагаў сярод сумленных людзей, якія казалі ім праўду. І г. д. і г. д.

Іван. Пры чым жа тут Волька? Галіна. Такія ўжо падлеткі, як яна, прывяко- юць патроху да думкі, што менавіта яны павінны займацца мастацтвам. Потым церпяць няудачу за няудачай і бясконна (і) скардзяцца на свой лёс ды шукаюць сваіх ворагаў сярод сумленных людзей, якія казалі ім праўду. І г. д. і г. д.

Іван. Пры чым жа тут Волька? Галіна. Такія ўжо падлеткі, як яна, прывяко- юць патроху да думкі, што менавіта яны павінны займацца мастацтвам. Потым церпяць няудачу за няудачай і бясконна (і) скардзяцца на свой лёс ды шукаюць сваіх ворагаў сярод сумленных людзей, якія казалі ім праўду. І г. д. і г. д.

Іван. Пры чым жа тут Волька? Галіна. Такія ўжо падлеткі, як яна, прывяко- юць патроху да думкі, што менавіта яны павінны займацца мастацтвам. Потым церпяць няудачу за няудачай і бясконна (і) скардзяцца на свой лёс ды шукаюць сваіх ворагаў сярод сумленных людзей, якія казалі ім праўду. І г. д. і г. д.

НА ВЫСТАЎЦЫ У МАСКВЕ «Індустрыяльныя будытныя жылныя і грамадскіх буды- наў» — так называецца Усеаза- ная выстаўка ў Маскве, якую праводзіць Саюз архітэктараў СССР. Удзельнічаюць на вы- стаўцы і беларусыя архітэктары. Яны прапанавалі прыемны жылота дома з буйных аб'ём- ных элементаў, буйнага панель- нага жылота дома з бяспэцна- кінатэатраў і клубу. Архі- тэктары намяцілі пабудову 55 на- селеных пунктаў, замест існуючых 375.

Іван. Пры чым жа тут Волька? Галіна. Такія ўжо падлеткі, як яна, прывяко- юць патроху да думкі, што менавіта яны павінны займацца мастацтвам. Потым церпяць няудачу за няудачай і бясконна (і) скардзяцца на свой лёс ды шукаюць сваіх ворагаў сярод сумленных людзей, якія казалі ім праўду. І г. д. і г. д.

Іван. Пры чым жа тут Волька? Галіна. Такія ўжо падлеткі, як яна, прывяко- юць патроху да думкі, што менавіта яны павінны займацца мастацтвам. Потым церпяць няудачу за няудачай і бясконна (і) скардзяцца на свой лёс ды шукаюць сваіх ворагаў сярод сумленных людзей, якія казалі ім праўду. І г. д. і г. д.

Іван. Пры чым жа тут Волька? Галіна. Такія ўжо падлеткі, як яна, прывяко- юць патроху да думкі, што менавіта яны павінны займацца мастацтвам. Потым церпяць няудачу за няудачай і бясконна (і) скардзяцца на свой лёс ды шукаюць сваіх ворагаў сярод сумленных людзей, якія казалі ім праўду. І г. д. і г. д.

Іван. Пры чым жа тут Волька? Галіна. Такія ўжо падлеткі, як яна, прывяко- юць патроху да думкі, што менавіта яны павінны займацца мастацтвам. Потым церпяць няудачу за няудачай і бясконна (і) скардзяцца на свой лёс ды шукаюць сваіх ворагаў сярод сумленных людзей, якія казалі ім праўду. І г. д. і г. д.

Іван. Пры чым жа тут Волька? Галіна. Такія ўжо падлеткі, як яна, прывяко- юць патроху да думкі, што менавіта яны павінны займацца мастацтвам. Потым церпяць няудачу за няудачай і бясконна (і) скардзяцца на свой лёс ды шукаюць сваіх ворагаў сярод сумленных людзей, якія казалі ім праўду. І г. д. і г. д.

Іван. Пры чым жа тут Волька? Галіна. Такія ўжо падлеткі, як яна, прывяко- юць патроху да думкі, што менавіта яны павінны займацца мастацтвам. Потым церпяць няудачу за няудачай і бясконна (і) скардзяцца на свой лёс ды шукаюць сваіх ворагаў сярод сумленных людзей, якія казалі ім праўду. І г. д. і г. д.

НА ВЫСТАЎЦЫ У МАСКВЕ «Індустрыяльныя будытныя жылныя і грамадскіх буды- наў» — так называецца Усеаза- ная выстаўка ў Маскве, якую праводзіць Саюз архітэктараў СССР. Удзельнічаюць на вы- стаўцы і беларусыя архітэктары. Яны прапанавалі прыемны жылота дома з буйных аб'ём- ных элементаў, буйнага панель- нага жылота дома з бяспэцна- кінатэатраў і клубу. Архі- тэктары намяцілі пабудову 55 на- селеных пунктаў, замест існуючых 375.

НА ВЫСТАЎЦЫ У МАСКВЕ «Індустрыяльныя будытныя жылныя і грамадскіх буды- наў» — так называецца Усеаза- ная выстаўка ў Маскве, якую праводзіць Саюз архітэктараў СССР. Удзельнічаюць на вы- стаўцы і беларусыя архітэктары. Яны прапанавалі прыемны жылота дома з буйных аб'ём- ных элементаў, буйнага панель- нага жылота дома з бяспэцна- кінатэатраў і клубу. Архі- тэктары намяцілі пабудову 55 на- селеных пунктаў, замест існуючых 375.

